

geren Medhold i en saa forkastelig Embedsførelse som denne.

Under min Omtale af denne Sag tillod jeg mig dernæst at gøre en Bemærkning om Statsradiofoniens Musikudsendelser, men til min store Forbavselse har den højtærede Minister ikke kunnet forstaa, hvad jeg sagde, endskønt jeg mener at have udtalt mig særdeles klart. Af den højtærede Ministers Svar fremgaar det nemlig, at han mener, jeg har udtalt mig om Musikudsendelser i al Almindelighed, og han anfører som Modargument, at fremragende Autoriteter, ogsaa fra Udlandet, har rost den danske Radiofonis Musikudsendelse. Dette har overmaade stor Interesse, og jeg kan underskrive denne Udlandets Dom, for jeg er af den Opfattelse, at Udsendelserne af Musik i Almindelighed er særdeles tilfredsstillende, vel at mærke, naar det drejer sig om ren Musik. Men det, jeg har talt om, var den specielle Klavermusik.

Jeg forstaaar derfor ikke den højtærede Minister, om hvem jeg har den bedste personlige Mening. Jeg kan ikke forstaa, at den højtærede Minister ikke skulde være i Stand til at skelne mellem Musikudsendelse i al Almindelighed og Klaverudsendelse specielt. Enten kan Ministeren det imidlertid ikke, eller ogsaa maa man faa det Indtryk, hvad jeg nødig vilde have, at den højtærede Minister for at dække over det, der ikke er, som det skulde være, i Stedet for at tale om Klaverudsendelsen giver sig til at polemisere mod en formentlig Udtalelse om Musikudsendelsen. Det er en Form for Polemik, der ikke er tilstedelig her i Rigsdagen.

Det, jeg har talt om, er, at der er en teknisk Fejl ved Udsendelsen af Klavermusik, og jeg vil holde fast paa, at det er rigtigt, det kunde man f. Eks. høre forleden Dag, da Hr. Louis Glass spillede; han kan spille, men Flygelet lød daarligt, det lød som et gammeldags Spinet og aldeles ikke som et moderne Flygel. Her er altsaa virkelig noget at rette, og jeg kan ikke se, hvorfor en ganske saglig og i allerhøjeste Grad elskværdig Henstilling fra mig til den højtærede Minister ikke kan faa et lige saa sagligt og elskværdigt Svar af den højtærede Minister. Her er jo ikke Tale om noget politisk, hverken om aabenlyst eller skjult Angreb paa den højtærede Minister, her er kun en Rigsdagsmands Ønske om, at Radioudsendelsen paa dette specielle Punkt maa blive saa fuldkommen som muligt. Jeg kan ikke se, med hvilken Ret man kan undlade at efterkomme et saadant ganske sagligt og elskværdigt udtalt Ønske,

og jeg forstaaar ikke, hvorledes en Minister kan polemisere mod en kunstigt opstillet, men ikke fremsat Paastand.

Jeg skal derefter tillade mig at gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Landbrugsminister. Jeg vil gerne takke den højtærede Minister for det saavel i Form som Indhold elskværdige Svar, jeg fik paa min Forespørgsel angaaende Frugtavlen og dens eventuelle Fremme. Den højtærede Landbrugsminister kunde ikke forstaa, at jeg havde gjort en Bemærkning om, at man her i Rigsdagen saa tidt havde let af mig, naar jeg havde talt om Havebruget. Det maa kun kunne forklares deraf, at den højtærede Landbrugsminister ikke har været til Stede ved tidligere Lejligheder, naar mange ærede Medlemmer af Venstre i høj Grad har moret sig over de Udtalelser, jeg er fremkommet med i et meget velment Ønske om, saa godt som jeg nu kunde det, at vise frugtbar Vej til nye Indtægter ude paa Landet. Det er mig en stor Glæde, at den højtærede Landbrugsminister nu i Modsætning til, hvad der hidtil har været Tilfældet fra Venstres Side, tager ganske sagligt paa dette Spørgsmaal og svarer mig formelt elskværdigt og, saa vidt jeg kan forstaa den højtærede Minister, ogsaa i Realiteten elskværdigt.

Jeg har nemlig forstaaet den højtærede Landbrugsminister saaledes, at han ikke vil have noget imod, at der ad tjenstlig Vej bliver sendt et Andragende om Udvildelse af Frugthaven ved Sindssygehospitalet ved Nykøbing Sjælland, og at dette Andragende vil faa en elskværdig Behandling af den højtærede Sundhedsminister, under hvem det sorterer, med sagkyndig Bistand af den velvilligt stemte højtærede Landbrugsminister. Saaledes har jeg forstaaet Sagen, og jeg maa sige, at jeg efter de Oplysninger, der nu foreligger angaaende Udbyttet af Frugthaven derude, ikke ser rettere end, at denne Sag i høj Grad fortjener at fremmes.

Jeg oplyste første Gang, at der paa disse 24 Tønder Land, der anvendes til Frugthave, i to Aar har været en Nettofortjeneste paa henholdsvis 13 000 og 8 000 Kr., og nu opgives det — det er fra et Interview i „Politiken“, jeg har mine Oplysninger —, at der i Aar er en Nettofortjeneste paa disse 24 Tdr. Land paa 25 000 Kr. Jeg tror, at alle ærede Medlemmer, og ganske særlig de landbrugskyndige, naar de vil tænke roligt, sagligt over dette Spørgsmaal, maa give mig Ret i, at naar der er et Nettoudbytte af 25 000 Kr. paa 24 Tdr. Land i Aar, hvor man fra alle Sider klager over, at Landbruget ikke giver noget synderlig stort Over-